

20) Zen

Enige tijd geleden omdat het DE DAG van de MANTELZORG was, moest en zou ik wat van mijn laten horen in de voor mij futuristische wereld waar ik een haat liefde verhouding mee heb!

Het moest niet zomaar een bericht zijn vond ik. Nee, echt even iets speciaals. Zo nam ik mezelf voor.

Lichtelijk gefrustreerd omdat ik altijd hulp lijk nodig te hebben bij digitale handelingen, probeer ik deze keer geheel zelfstandig op facebook een mooie 'reel' in elkaar te frutselen. Iets wat tot nu toe dus niet echt lukken wil!

Hoe doen al die mensen dit toch? Dat is wat ik me afvraag.

Zouden die net zo zitten te klungelen als ik?

Ongeduldig leg ik mijn telefoon opzij voordat ik 'm in een hoek wil gooien en concentreer me gelaten op cadeau kaartjes knippen en plakken die ik gebruik bij het inpakken van mijn boek. Al knutselend voel ik de kalmte terug stromen in lijf en leden...

Creatief bezig zijn: Schilderen, tekenen, knippen, plakken(met schaar en papier welteverstaan!!) en schapenwol bewerken tot vilt. 'You name it.' Van deze activiteiten word ik altijd zen.

Na zo'n zen moment pak ik -terwijl we al in bed liggen- mijn telefoon om de wekker te zetten. Nu ik mijn telefoon toch weer ter hand heb genomen besluit ik nog één poging te wagen om een mooie boodschap te maken zoals ik me had voorgenomen.

Ik wroet. Ik zucht. Zoek bijpassende foto's. Yes! Het lijkt te lukken. Nu nog een tekst... Kan dat?

Zoek. Probeer. Nee... Shit! Plop! Alles weg. Hè?!?!?

Naast me hoor ik mijn lief inmiddels tevreden doorhalen.

Ik bijt nog even door.

Laatste poging.

Ik denk dat ik nu de goede volgorde te pakken heb. Muziekje erbij? Uhm... Ik toets wat in...

WHAM!

Knalt daar ineens keihard muziek uit mijn telefoon die ik van schrik op de grond laat vallen! Mijn lief verschiet zich een hoedje. Richt zich omhoog en laat zich met de zelfde gang weer achterover ploffen in zijn kussen.

Grmbl... Hoor ik iets geïrriteerd naast me.

Onder honderdduizend sorry's vis ik proestend mijn telefoon van de grond en zet direct de stille modus

aan. Dat kan ik gelukkig wel heel goed zonder hulp! Snel leg ik de boosdoener op t nachtkastje.

Maar toch... I did it! Al weet ik dat een tweede 'reel' maken mij weer net zoveel moeite en energie gaat kosten. Wanneer dit lukt is 't beloningsgevoel groot maar lang niet zo groot wanneer ik zeer voldaan de deur achter me dichttrek van het kinderdagverblijf en bijna huppelend mijn auto opzoek die een paar straten verder geparkeerd staat. Ik mocht vanwege de Kinderboekenweek bij de dreumesgroep en de peutergroep van mijn kleindochtertjes voorlezen. Lekker simpel (geniaal). Nijntje op de fiets en Dikki Dik in de sneeuw. Niets digitaals aan.

Puur genieten van al die prachtige, onschuldige kindersnoetjes.

De maand van de LIEFDE kon voor mij op deze manier niet beter beginnen. Het voelde als een mini voorproefje op wat er komen gaat want de laatste dinsdag van de maand maart mag ik in De Westertil te Wormer om 10.00 een proeflezing geven! Dan laat ik Nijntje en Dikki Dik voor wat het

is. En ga ik vertellen over mijn boek ‘VROEG of LAAT’ balanceren tussen hart en verstand in de zorg voor een dierbare. (zie www.krant-ma.nl) In april volgt er nog een lezing in Schagen!

Dus nu aan de slag met voorbereiding op deze nieuwe uitdaging!

Wordt vervolgd...

Liefs,

Krant-ma